

Blogien sietämätön kepeys

Tällä palstalla olutkouluttaja ja oluenpanija Mikko Salmi purkaa mieltään oluen tiimoilta.

NYKYAIKAA OVAT kansalaisten näpyttelemät arviot milloin mistäkin. eikäsit mitää välii yhdys sanoista tai kieli opista. Muodista ja ruoasta tykkäävät blogata nuoret naiset, oluesta nuoret miehet. Ei järin kiinnostava lähtöasetelma.

Lukisin mielenkiinnolla naisten tai vaikkapa kuusikymppisenä olutharrastuksen aloittaneiden ajatuksia oluiden mauista. Saattaisi olla omaleimaista. Mutta ei. Olutbloggari on kaksi vuotta oluita harrastanut nuorimies. Bloginsa reunoilla hakusanamössöä, kännykkäkuvia keittiöpöydältä. Ja ollaan absoluuttisen objektiivisia. Eristetään ohraneste kaikista häiriötekijöistä, tuuletetaan keittiö, käsketään tyttöystävä pois ja tehdään analyysi. Mitä saadaan?

Kaikenkarvaisia luonnehdintoja, monesti melkomoista huttua. Perustermistö on muilta opittua, joskus kekseliästä, usein jaarittelevaa adjektiivipöhnäilyä ja asioita, joita kyseissä oluessa ei edes ole.

Mutta se lienee ajan henki. Kaikki saavat leikkiä asiantuntijoita ja loistaa. Muodostetaan samanmielisten yhteisöjä, taputellaan kavereita olalle. Mihin niitä ammattitoimittajia muuten edes tarvittiin? Ei muuta kuin hataraa ja harkitsematonta twiittiä koko maailmalle.

Tosiaan, mihin asiantuntijoita edes tarvittiin? Oliko niillä jokin koulutus? Käyttivätkö ne muitakin lähteitä kuin wikiä ja somea? Olivatko ne haastatelleet ihmisiä? Keränneet kokemuksia, vertailleet ja rajanneet oleellisen turhasta?

Mitään objektiivisuutta ei ole olemassakaan, sanoi eräs tuttu toimittaja kauan sitten. Ymmärsin sen vasta ajan kanssa. Ei ollut muuten edesmennyt oluttoimittajien edesmennyt pioneeri Unto Tikkanen. Häneltä opin sen sijaan mikä se kaikkein tärkein kysymys on. Miksi?

Auta, Unto! Miksi tavallinen tallaja luulee, että hänen asiantuntemattomat jorinansa kiinnostavat? Miksi niitä julkaistaan jopa Hesarin sivuilla enenevässä määrin?

Oikea kriittisyys vaatii pohjatyötä ja lukijaa kiehtovan jutun tekeminen edellyttää laajaa näkemystä aiheesta. Jäärä kun olen, kaipaam ajan kanssa tehtyjä, taustoitettuja ja kieliopillisesti siedettäviä juttuja oluesta. Onko niille tilausta, onko niille tekijöitä? Entä onko niille lukijoita minun lisäkseni?

Jos kepeät blogit ovat se, mikä kansaa kiinnostaa, niin sittenhän kaikki on hyvin. Ollaan ihanasti samaa mieltä. Söpösti somessa. Tykätään!

Totaalisen karmeaa. Ennen vanhaan päiväkirjat (esiblogit) pidettiin visusti lukittuina, koska niiden oleellisin anti oli taata vuosien päästä herkullisen nolistuttavia lukuhetkiä niiden kirjoittajille. Ei muille.

MIKKO SALMI